

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

14 січня 2025 року

Слідчий в ОВС 4 відділу З управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Марченко Антон Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 02.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022170430000212, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Корякіна Іллю Володимировича, 26.08.1977 року народження; місце народження: Російська Федерація, Краснодарський край, Приморсько-Ахтирський район, м. Приморськ-Ахтирськ; місце проживання: Російська Федерація, Саратовська область, м. Енгельс, вул. Енгельс-1, в/ч 42152; громадянина Російської Федерації; військовослужбовця Збройних Сил Російської Федерації, заступника командира 22-ї авіаційної дивізії - начальника штабу 22-ої важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації (військова частина 42152, авіабаза Енгельс – м. Енгельс Саратовської області РФ), полковника,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 3 ст. 110 КК України, тобто у скoenні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою з групою осіб, які привели до загибелі людей та інших тяжких наслідків;

- ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, тобто у веденні агресивної війни, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III);

- ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віддані наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III);;

- ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віддані наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні якого підозрюється Корякін І.В.:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 Президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема, резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – Додаткового протоколу I), для забезпечення

поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Статтею 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – Положення), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Відповідно до статті 51 (1) Додаткового протоколу І, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно положень статті 51 (2) Додаткового протоколу І та статті 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи погрози насильством, які мають головною метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Згідно статті 52 (1) Додаткового протоколу І, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Відповідно до пункту 2 указаної статті Додаткового протоколу І, напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується воєнних об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

Нормами 9 та 10 Звичаєвих норм міжнародного гуманітарного права визначено, що цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не належать до військових цілей. Цивільні об'єкти перебувають під захистом від нападів.

Згідно положень статті 54 (2) Додаткового протоколу І, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби з метою викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Стаття 57 (1) Додаткового протоколу І зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно пункту 2 указаної статті, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

- а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення;

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективне завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Положеннями статті 85(3)(а) Додаткового протоколу І визначено, що перетворення цивільного населення, або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу розглядаються як серйозні порушення цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Статтею 23 (g) IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі (далі – IV Гаазької Конвенції), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

3. Сукупність об'єднаних магістральними мережами атомних-, теплових-, гідроелектростанцій, електричні і теплові мережі, а також електростанцій, які працюють на альтернативних (відновлювальних) джерелах електроенергії (ВДЕ) (сонячні, вітрові, біо та інші) складають Об'єднану енергетичну систему України (далі – ОАЕ України). Різні види електричних підстанцій в ОЕС України забезпечують прийом, перетворення і розподіл електроенергії.

Указані енергетичні об'єкти ОЕС України за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, оскільки вони не використовуються у військових цілях, не вносять ефективний вклад у воєнні дії та не виробляють електроенергію для регулярної

істотної і безпосередньої підтримки воєнних операцій, промислових об'єктів, а також об'єктів оборонно-промислового комплексу України.

Вищеперелічені енергооб'єкти, що об'єднані спільним режимом виробництва, передавання та розподілу електричної та теплової енергії за їх централізованого керування, здійснюють енергозабезпечення цивільного населення усієї території України, що є необхідним для їх виживання.

4. Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, у період з 24.02.2022 і упродовж 2022 та 2023 років Силами оборони України проводилися успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Сили оборони України своїми контрнаступальними діями продовжують витісняти Збройні Сили РФ з окупованих територій України, політичне і військове командування РФ, у тому числі командувач дальньої авіації Повітряно-космічних сил ЗС РФ (далі – дальньої авіації) генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В., командир 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил ЗС РФ (далі – 22-ї авіаційної дивізії) генерал-майор Варпахович М.М. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи, діючи умисно, за попередньою змовою з групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, у невстановлений досудовим слідством час розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України шляхом забезпечення здійснення Збройними Силами РФ систематичних масштабних обстрілів крилатими ракетами дальньої авіації і Чорноморського флоту РФ, а також ударними беспілотними літальними апаратами (далі – БПЛА), зокрема «Shahed 129», міст та інших населених пунктів всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загиbelь людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури, а саме: об'єктам енергетики України, що призводить до припинення роботи промислових підприємств та інших цивільних установ і організацій, необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

5. З 2015 року по листопад 2022 року, більш точні дати на цей час досудовим слідством не встановлені, військовослужбовець ЗС РФ полковник Корякін Ілля Володимирович проходив військову службу на посаді заступника командира 52-го важкого бомбардувального авіаційного полку дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації – начальника штабу (військова частина 33310, аеродром

Шайковка – м. Шайковка Кіровського району Калужської області РФ) (далі – 52-й авіаційний полк), а з грудня 2022 року і до цього часу вказаний російський офіцер проходить військову службу на посаді заступника командира 22-ої важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації – начальника штабу Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації (військова частина 42152), який дислокується на аеродромі «Енгельс» у місті Енгельс Саратовської області РФ.

Очолювані полковником Корякіним І.В. у вищевказані періоди 52-й авіаційний полк та 22-га авіаційна дивізія є засобами Верховного Головнокомандувача ЗС РФ – Президента РФ, на які разом з іншими підрозділами дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних Сил Російської Федерації покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

У зв'язку із займаними полковником ЗС РФ Корякіним І.В. у період з 2015 року по листопад 2022 року посадою начальника штабу 52-го авіаційного полку, а з грудня 2022 року і по цей час – заступника командира 22-ої важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації – начальника штабу 22-ї авіаційної дивізії, останній є безпосереднім організатором роботи штабів полку (дивізії) і несе особисту відповідальність за виконання усіх покладених на штаб завдань.

Корякін І.В., як начальник штабу полку (дивізії) зобов'язаний постійно знати обстановку і бути готовим за вимогою командира авіаційного полку (дивізії) доповісти: стан, характер дій угрупування військ (сил) противника, стан, характер дій своїх військ (сил), стан і можливості своїх підрозділів; узагальнені висновки з оцінки обстановки та свої пропозиції з вирішення по бойовим діям; з організації підготовки підпорядкованих підрозділів до бойових завдань, організації їх всебічного забезпечення і управління.

Для реалізації вищевказаного злочинного умыслу військове командування РФ, у тому числі командувач дальньої авіації генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В., командир 22-ї авіаційної дивізії генерал-майор Варпахович М.М., командир 52-го авіаційного полку полковник Тимошин О.Є. та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи, у невставлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 05.05.2022 заличили полковника ЗС РФ Корякіна І.В., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування критичної цивільної інфраструктури, зокрема, об'єктів електроенергетики України та промисловості, тероризування цивільного населення України у вищевказаній спосіб, а останній погодився її виконати.

Так, співучасниками злочину у період щонайменше з початку травня 2022 року по листопад 2022 року на Корякіна І.В. покладався обов'язок забезпечувати нанесення підпорядкованими йому силами та засобами 52-го авіаційного полку систематичних і масштабних ракетних ударів по цивільним об'єктам, розміщеним у населених пунктах на всій території України, зокрема, по об'єктам

енергетики ОЕС України (електропідстанції, гідроелектростанції та інші), які мають надзвичайно важливе значення для виживання цивільного населення, житловим будинкам, торгівельним центрам, рекреаційним об'єктам, тваринницьким підприємствам та іншим об'єктам цивільної інфраструктури, що необхідні для виживання цивільного населення.

Після призначення у грудні 2022 року Корякіна І.В. на посаду заступника командира 22-ї авіаційної дивізії – начальника штабу, реалізовуючи вищевказаній злочинний умисел, військове командування РФ, у тому числі командувач дальньої авіації Кобилаш С.І., його заступник Пчела О.В., командир 22-ї авіаційної дивізії Варпахович М.М. та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи поклали на Корякіна І.В. обов'язок продовжувати забезпечувати підпорядкованими силами та засобами 22-ї авіаційної дивізії, у тому числі силами 52-го та 121-го важких бомбардувальних авіаційних полків дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних Сил РФ (військова частина 85927, аеродром Енгельс у місті Енгельс Саратовської області) нанесення систематичних і масштабних ракетних ударів по вище переліченим цивільним об'єктам, розміщеним у населених пунктах на всій території України, а останній погодився його виконувати.

При цьому, вищевказане політичне, військове командування РФ і Корякін І.В. знали та розуміли, що цивільна інфраструктура, у тому числі об'єкти енергетики (електропідстанції, гідроелектростанції та інші), які мають надзвичайно важливе значення для виживання цивільного населення, житлові будинки, торгівельні центри, рекреаційні об'єкти, тваринницькі підприємства та інші об'єкти цивільної інфраструктури перебувають під охороною норм міжнародного гуманітарного права, які забороняють піддавати їх нападам і знищенню.

У подальшому у період щонайменше з 05.05.2022 і по листопад 2022 року полковник ЗС РФ Корякін І.В., перебуваючи у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи спільній злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування мирного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу І, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, забезпечив нанесення підпорядкованими йому підрозділами 52-го авіаційного полку з використанням ракетоносців-бомбардувальників Ту-22М3 систематичних масштабних ракетних

ударів крилатими ракетами типу Х-22 по цивільним об'єктам населених пунктів всієї території України, які необхідні для виживання цивільного населення, зокрема, по торгівельним центрам, рекреаційним об'єктам, тваринницьким підприємствам та іншим.

Для виконання відведеної ролі в реалізації вищевказаного спільногоплану, у вищевказаний період Корякін І.В. одержував від командувача дальньої авіації генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., його заступника генерал-майора Пчєлі О.В., командира 22-ї авіаційної дивізії генерал-майора Варпаховича М.М., командира 52-го авіаційного полку полковника Тимошина О.Є. та інших невстановлених на цей час досудовим слідством осіб із числа військового командування РФ оперативні директиви і бойові розпорядження щодо нанесення підпорядкованими йому, як начальнику штаба 52-го авіаційного полку, підрозділами з використанням ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-22 по визначенім у цих бойових документах конкретним об'єктам цивільної інфраструктури на території України, з визначеними координатами місць їх розташування.

Виконуючи указані оперативні директиви і бойові розпорядження, на виконання поставлених бойових завдань Корякін І.В., здійснюючи, як начальник штабу, керівництво військовослужбовцями підпорядкованих йому підрозділів 52-го авіаційного полку (особи яких на цей час досудовим розслідуванням не встановлені) і координацію їх дій, організовував всеобічне забезпечення щодо: розроблення та затвердження замислів і рішень на ведення бойових дій, а також графіки підготовки та здійснення нанесення масованих ракетних ударів; визначення потреб в ракетах по задачам бойових дій; погодження зазначених бойових документів з вищим військовим командуванням ЗС РФ, у тому числі командуванням 52-го авіаційного полку і 22-ї авіаційної дивізії та командуванням дальньої авіації; здійснював координацію дій і управління підпорядкованих йому підрозділів безпосередньо під час нанесення ракетних ударів по визначенім об'єктам цивільної інфраструктури на території України, а також доповідав про результати нанесених ракетних ударів командиру 52-го авіаційного полку Тимошину О.Є. та вищому військовому командуванню дальньої авіації ЗС РФ. При цьому, про вчинені воєнні злочини Корякін І.В. правоохоронні органи РФ не повідомляв.

Так, полковник ЗС РФ Корякін І.В. у період з 05.05.2022 і по листопад 2022 року, перебуваючи у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи відведену йому роль у спільному злочинному плані, спрямованому на тероризування цивільного населення України і знищення об'єктів цивільної інфраструктури, діючи умисно, за попередньою змовою з групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими

невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості цивільного населення, а також знищення і руйнування об'єктів цивільної інфраструктури, які необхідні для виживання цивільного населення, бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу І, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи що житлові будинки, об'єкти сільського господарства і цивільної промисловості, рекреаційні і культурні об'єкти є цивільними об'єктами інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надає воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як начальнику штабу 52-го авіаційного полку, підрозділами, координацію їх діями і контролю під час виконання бойових завдань, забезпечив нанесення з використанням ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-22 по об'єктам цивільної інфраструктури у населених пунктах всієї території України, а саме:

05.05.2022 о 03 годині 41 хвилину ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Міллерово Російської Федерації здійснено ракетний удар крилатими ракетами Х-22 по об'єкту промислової та цивільної інфраструктури - заводу ПАТ «Енергомашспецсталь» за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Радгоспна та в мікрорайон Доманський м. Краматорськ, а о 21 годині 27 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Міллерово Російської Федерації повторно здійснено ракетний удар крилатими ракетами Х-22 по вищевказаному заводу. Нанесення ракетних ударів призвело до поранення 23 осіб серед цивільного населення, а також значних руйнувань виробничих приміщень указаного об'єкту.

16.05.2022 о 08 годині 36 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Кача АР Крим нанесено ракетний удар крилатими ракетами Х-22 по цивільному об'єкту – території бази відпочинку «Вероніка», яка знаходиться за адресою: Одеської області, м. Затока вул. Лазурна, буд.19. Нанесення ракетного удару призвело до поранення 4 осіб серед цивільного населення, а також значних руйнувань указаної бази відпочинку.

20.05.2022 о 15 годині 10 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Бєлгород Російської Федерації нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-22 по цивільному об'єкту – міському будинку культури, який знаходиться за адресою: Харківська область, Лозівський район, м. Лозова, вул. Перемоги, буд. 1. Нанесення ракетного удару призвело до

поранення 7 осіб серед цивільного населення, а також значних руйнувань будинку культури.

15.06.2022 о 17 годині 45 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22М3, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Міллерово Російської Федерації здійснено обстріл крилатими ракетами Х-22 об'єкту сільського господарства – свинокомплексу «АПК-ІНВЕСТ», який знаходиться за адресою: с. Гришине Покровського району Донецької області, який призвів до знищення понад 1200 голів свиней.

27.06.2022 о 01 годині 01 хвилину ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22М3, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору над аеродромом Шайковка Російської Федерації здійснено обстріл крилатими ракетами Х-22 цивільних та інфраструктурних об'єктів – приватних будинків, ліній газо- та електропостачання, розташованих в с. Маяки Одеського району Одеської області, який призвів до пошкодження 65 приватних будинків, 4 з яких повністю знищені вогнем на площі приблизно 500 м. кв., декількох ліній газо- та електропостачання, легкових автомобілів та поранення 8 осіб серед цивільного населення.

Далі, після призначення на посаду заступника командира 22-ї авіаційної дивізії – начальника штабу, полковник ЗС РФ Корякін І.В., починаючи з грудня 2022 року продовжив виконувати відведену йому військовим командуванням РФ, у тому числі командувачем дальньої авіації Кобилашем С.І., його заступником Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії Варпаховичем М.М. та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами, роль у реалізації вищевказаного плану.

Так, у період з початку січня і щонайменше до 26.01.2023 полковник ЗС РФ Корякін І.В., перебуваючи у м. Енгельс Саратовської області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи спільнний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 121-го авіаційного полку полковником Скітським О.І. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування мирного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу І, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи що електропідстанції ОЕС України є цивільними об'єктами критичної інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликане військовою

необхідністю та не надають воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як начальнику штабу, підрозділами 22-ої авіаційної дивізії, а також 121-м авіаційним полком, координацію їх дій і контроль під час виконання бойових завдань, забезпечив нанесення 26.01.2023 о 09 год. 25 хв. ракетоносцем – бомбардувальником Ту-95МС, з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) ракетного удару крилатою ракетою Х-101 по об'єкту цивільної інфраструктури - підстанції 750 кВ «Вінницька» Вінницького регионального центру обслуговування мережі Північного територіального управління обслуговування мережі ПАТ «НАК «Укренерго», розташованому в с. Гуменне, Вінницького району, Вінницької області.

Зазначені умисні протиправні дії Корякіна І.В., який діяв за попередньою змовою групою осіб спільно з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 121-го авіаційного полку полковником Скітським О.І. та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, призвели до знищення і руйнування вищевказаних об'єктів цивільної критичної інфраструктури ОЕС України, що викликало кризу в енергозабезпеченні цивільного населення України, яке надзвичайно важливе для його виживання.

Таким чином, Корякін І.В. обґрутовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, відданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Також, у період з 05.05.2022 і по листопад 2022 року полковник ЗС РФ Корякін І.В., перебуваючи у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи відведену йому роль у спільному злочинному плані, спрямованому на тероризування цивільного населення України і знищення об'єктів цивільної інфраструктури, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості цивільного населення, а також знищення і руйнування об'єктів цивільної інфраструктури, які необхідні для виживання цивільного населення,

бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу І, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи, що житлові будинки та об'єкти цивільної інфраструктури (торгові центри, рекреаційні об'єкти) є цивільними об'єктами інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надає воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як начальнику штабу 52-го авіаційного полку, підрозділами, координацію їх дій і контролю під час виконання бойових завдань, забезпечив нанесення з використанням ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-22 об'єктам цивільної інфраструктури у населених пунктах всієї території України, а саме:

09.05.2022 о 22 годині 26 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі акваторії Чорного моря, здійснено нанесення ракетного удару крилатими ракетами Х-22 по цивільному об'єкту – торговельному центру «Рів'єра», який розташований за адресою: м. Одеса вул. Південна дорога, буд. 101А. Від нанесеного ракетного удару загинула 1 цивільна особа та поранено 2 осіб серед цивільного населення, а також значного руйнування указаного торгівельного центру.

25.06.2022 о 19 годині 28 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Солігорськ Республіки Білорусь нанесено ракетний удар крилатими ракетами Х-22/Х-32 по цивільним об'єктам – території автозаправної станції, станції технічного огляду автомобілів, будівлі Сарненської державної податкової інспекції та житлових будинків, які знаходяться за адресами: Рівненська область, м. Сарни, вул. Варшавська, 6Г, вул. Варшавська, 6Б та вул. Дачна. Від нанесеного ракетного удару загинуло 6 цивільних осіб та поранено 8 осіб серед цивільного населення, зазнали значного руйнування об'єктів цивільної інфраструктури.

27.06.2022 о 15 годині 54 хвилин ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22МЗ, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі м. Курськ Російської Федерації здійснено запуск крилатих ракет Х-22 по центральній частині міста Кременчука Полтавської області, внаслідок чого завдано ракетний удар по об'єктам цивільної інфраструктури – торгівельному центру «АМСТОР» «ІСТ СОЛЮШН ГРУП» загальною площею 10300 м. кв., який розташований за адресою: Полтавська область, м. Кременчук, вул. Халаменюка, буд. 7 та приміщеню промислового цеху №7 заводу ПрАТ «КРЕДМАШ» за адресою: Полтавська область м. Кременчук, проспект Свободи, 4. Від нанесеного ракетного удару загинуло 21 цивільна особа та поранено 77 осіб серед цивільного населення, а також повністю зруйновано указаний торгівельний центр та частково зруйновано промисловий цех зазначеного підприємства.

01.07.2022 о 00 годині 53 хвилині ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22М3, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору північно-західної частини акваторії Чорного моря здійснено ракетний удар крилатими ракетами Х-22 по цивільному об'єктам – багатоповерховому житловому будинку, який розташований за адресою: Одеська область, Білгород-Дністровський район, смт. Сергіївка, вул. Чорноморська, 23 та базі відпочинку «Годжи», який розташований за адресою: Одеська область, Білгород-Дністровський район, смт. Сергіївка, вул. Чорноморська, 39. Від нанесеного ракетного удару загинуло 14 осіб та поранено 30 осіб серед цивільного населення, а також завдано значні руйнування і пошкодження указаним цивільним об'єктам.

Також, полковник ЗС РФ Корякін І.В. у період з початку січня 2023 року і щонайменше по 14.01.2023, будучи заступником командира 22-ї авіаційної дивізії – начальником штабу, перебуваючи у м. Енгельс Саратовської області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи спільній злочинний план спрямований на тероризування цивільного населення України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільного населення, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання тяжких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2), 85 (3)(а) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи що житлові будинки є цивільними об'єктами інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликане військовою необхідністю та не надають воєнної переваги, здійснюючи всебічне управління підпорядкованими йому, як начальнику штабу 22-ої авіаційної дивізії, підрозділами, а також 52-м авіаційним полком, координацію їх дій і контроль під час виконання бойових завдань, забезпечив нанесення 14.01.2023 о 15 годині 43 хвилини ракетоносцем-бомбардувальником Ту-22М3 52-го авіаційного полку, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору Курської області ракетного удару однією крилатою ракетою Х-22 по цивільному об'єкту – дев'ятиповерховому житловому будинку, який розташований за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, вул. Набережна Перемоги, 118.

Від нанесеного ракетного удару загинуло 50 осіб, поранено 92 особи серед цивільного населення, а також завдано значні руйнування указаному

багатоповерховому житловому будинку, а також пошкоджено цивільні транспортні засоби.

Таким чином, Корякін І.В. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III).

Також, полковник ЗС РФ Корякін І.В. у період з 05.05.2022 і по листопад 2022 року, перебуваючи у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, будучи заступником командира 52-го авіаційного полку – начальником штабу, явлюючись представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів 52-го авіаційного полку, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, на виконання злочинного наказу політичного і військового керівництва РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема, й цивільного населення, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю Російської Федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, порушивши принципи Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року та вимоги частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст.ст. 1-3, 68 Конституції України, організував виконання злочинних наказів військово-політичного керівництва РФ і командування ЗС РФ щодо бойового застосування підрозділів 52-го авіаційного полку по всій території України.

При цьому, Корякін І.В., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для ведення воєнних

дій, у тому числі щодо військових об'єктів та об'єктів цивільної інфраструктури, здійснював безпосереднє управління підпорядкованими підрозділами 52-го авіаційного полку і координував їх дії під час підготовки та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України спільно з іншими ЗС РФ з метою її окупації шляхом здійснення систематичних обстрілів з ракетоносців-бомбардувальників Ту-22М3 із застосуванням високоточних керованих крилатих ракет Х-22 по ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, існування лікувальних, комунальних, соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури, розміщених по всій території України, а також контролював їх виконання.

Окрім того, полковник Корякін І.В., будучи призначеним з грудня 2022 року на посаду заступника командира 22-ї авіаційної дивізії – начальника штабу, являючись представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів, у тому числі 52-го та 121-го авіаційних полків, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальніої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є., командиром 121-го авіаційного полку полковником Скітським О.І. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, на виконання злочинного наказу політичного і військового керівництва РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема, й цивільного населення, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю Російської Федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимог вище перелічених нормативних документів, у період з грудня 2022 року і станом на 14.01.2025, перебуваючи у м. Енгельс Саратовської області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, продовжив організовувати виконання злочинних наказів військово-політичного керівництва РФ і командування ЗС РФ щодо бойового застосування підрозділів 52-го та 121-го авіаційних полків по всій території України.

При цьому, Корякін І.В., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для продовження ведення воєнних дій, у тому числі щодо військових об'єктів та об'єктів цивільної інфраструктури, здійснював безпосереднє управління підпорядкованими підрозділами 52-го та 121-го авіаційних полків і координував їх дії під час підготовки та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України спільно з іншими підрозділами ЗС РФ з метою її окупації, шляхом здійснення

систематичних обстрілів з ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ та Ту-95МС із застосуванням високоточних керованих крилатих ракет Х-22 та Х-101 по ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, існування лікувальних, комунальних, соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури, розміщених по всій території України, а також контролював їх виконання.

Зазначені протиправні дії Корякіна І.В., який діяв за попередньою змовою групою осіб з іншими вищевказаними співвиконавцями злочину, привели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури на території України.

Таким чином Корякін І.В. обґрутовано підозрюється у веденні агресивної війни, вчиненої за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 437 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001 № 2341-III);

У свою чергу, полковник ЗС РФ Корякін І.В. у період з 05.05.2022 і по листопад 2022 року, перебуваючи у селищі Шайківка Кіровського району Калузької області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, будучи заступником командира 52-го авіаційного полку – начальником штабу, явлюючись представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів 52-го авіаційного полку, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальніої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, на виконання злочинного наказу політичного і військового керівництва РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю Російської Федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, порушив принципи Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року та вимоги частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від

21.12.1965 № 2131 (ХХ), від 14.12.1974 № 3314 (ХХІХ), ст.ст. 1-3, 68 Конституції України, організував виконання злочинних наказів військово-політичного керівництва РФ і командування ЗС РФ щодо бойового застосування підрозділів 52-го авіаційного полку по всій території України.

При цьому, Корякін І.В., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для ведення воєнних дій, у тому числі щодо військових об'єктів та об'єктів цивільної інфраструктури, здійснював безпосереднє управління підпорядкованими підрозділами 52-го авіаційного полку і координував їх дії під час підготовки та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України спільно з іншими ЗС РФ з метою її окупації шляхом здійснення систематичних обстрілів з ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ із застосуванням високоточних керованих крилатих ракет Х-22 по ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, існування лікувальних, комунальних, соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури, розміщених по всій території України, а також контролював їх виконання.

Окрім того, полковник Корякін І.В., будучи призначеним з грудня 2022 року на посаду заступника командира 22-ї авіаційної дивізії – начальника штабу, являючись представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів, у тому числі 52-го та 121-го авіаційних полків, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї авіаційної дивізії генерал-майором Варпаховичем М.М., командиром 52-го авіаційного полку полковником Тимошиним О.Є., командиром 121-го авіаційного полку полковником Скітським О.І. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, на виконання злочинного наказу політичного і військового керівництва РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема, й цивільного населення, розуміючи, що він посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу РФ, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю Російської Федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимог вище перелічених нормативних документів, у період з грудня 2022 року і станом на 14.01.2025, перебуваючи у м. Енгельс Саратовської області та в інших невстановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, продовжив організовувати виконання злочинних наказів військово-політичного керівництва РФ і командування ЗС РФ щодо бойового застосування підрозділів 52-го та 121-го авіаційних полків по всій території України.

При цьому, Корякін І.В., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для продовження ведення воєнних дій, у тому числі щодо військових об'єктів та об'єктів цивільної інфраструктури, здійснював безпосереднє управління підпорядкованими підрозділами 52-го та 121-го авіаційних полків і координував їх дії під час підготовки та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України спільно з іншими підрозділами ЗС РФ з метою її окупації шляхом здійснення систематичних обстрілів з ракетоносців-бомбардувальників Ту-22МЗ та Ту-95МС із застосуванням високоточних керованих крилатих ракет Х-22 та Х-101 по ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життедіяльності цивільного населення, існування лікувальних, комунальних, соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури, розміщених по всій території України, а також контролював їх виконання.

Зазначені протиправні дії Корякіна І.В., який діяв за попередньою змовою з групою осіб з іншими вищевказаними співвиконавцями злочину, призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури на території України.

Таким чином, Корякін І.В. обґрунтовано підозрюється у скомісні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою з групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України.

**Слідчий в ОВС 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
капітан юстиції**

Антон МАРЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

С.Ш

Сергій ШУЛЬГІН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КЛК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповісти на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виносиється (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
 «___» год. «___» хв. «___» 2025 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
 «___» год. «___» хвілини «___» 2025 року

Захисник:

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Слідчий в ОВС 4 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

капітан юстиції

Антон МАРЧЕНКО

